

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 22.935 van 12 februari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: op het kantooradres van
X
tegen:
de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 24 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 november 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2009.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. SROKA, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine en afkomstig uit Atchoy-Martan in Tsjetsjenië, verklaart omwille van de volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten.

In september 2007 werd u van thuis uit meegenomen door gewapende militairen.

U werd twee dagen vastgehouden. U werd ondervraagd over uw buurman (K. G.) en diens zus (A.), die er werden van verdacht betrokken te zijn bij de gijzeling in het Nord-Ost theater in Moskou. U werd tijdens uw ondervraging geslagen.

Na uw vrijlating dook u onder bij uw tante in Grozny. Af en toe keerde u nog terug naar uw ouders in Atchoy-Martan.

Op 19 december 2007 werd u thuis opnieuw opgepakt en meegenomen. U werd na één dag vrijgelaten nadat u beloofde informatie in te winnen over de rebellen.

U vertrok onmiddellijk naar Ingoesjetie.

Op 23 december 2007 ontvluchtte u uw land van herkomst.

Op 28 december 2007 kwam u in België aan waar u dezelfde dag uw asielprocedure startte. U bent in het bezit van uw rijbewijs.

Sedert u in België bent, heeft u vernomen dat de autoriteiten nog enkele malen op zoek naar u bij u thuis zijn langs geweest."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Wat betreft uw individuele situatie dienen er een aantal vaststellingen te worden gemaakt waardoor de geloofwaardigheid van uw beweringen op ernstige wijze wordt ondermijnd.

Zo verklaart u (CGVS p. 8-9) dat u na het incident van september 2007, toen u van thuis uit werd meegenomen door gewapende militairen en twee dagen werd vastgehouden, ging onderduiken bij uw tante in Grozny.

U stelt dat u bang was om in Atchoi-Martan of in Grozny melding te maken van uw arrestatie. U stelt verder dat u toen zelfs niet meer naar de universiteit ging omdat u bang was dat ze er u zouden komen oppakken.

U verklaart echter eveneens (CGVS p. 5) dat u in december 2007 een internationaal paspoort verkreeg hetgeen u zelf ging ophalen in Grozny.

De vaststelling dat u persoonlijk contact opnam met de autoriteiten terwijl u volgens uw verklaringen ondergedoken leefde, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt daarenboven dat een internationaal paspoort enkel wordt uitgereikt na controle door de FSB. Aangezien u toen een internationaal

paspoort bekwam is het bijgevolg compleet ongeloofwaardig dat u zou geviseerd worden door de Russische autoriteiten.

Verder moet worden opgemerkt dat er kan worden getwijfeld aan uw verklaringen als zou u uw ganse leven in Atchoi-Martan hebben doorgebracht.

Zo stelt u (CGVS p. 14) dat er geen aanslag is gebeurd in een café te Atchoi-Martan.

Uit de bovenvermelde informatie blijkt echter dat er in 2003 een aanslag plaatsvond in een café te Atchoi-Martan waarbij vier Russische militairen werden verwond.

U verklaart ook (CGVS p. 15-16) dat er vijf jaar terug voor het laatst een betoging / protestmeeting in Atchoi-Martan heeft plaatsgevonden.

Uit de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat er recentelijk nog meerdere betogingen in uw dorp hebben plaatsgevonden.

Eveneens stelt u (CGVS p. 16), zoals blijkt uit de bovenvermelde informatie, verkeerdelijk dat er in Atchoi-Martan geen computerclub was. Aangezien uit deze informatie ook blijkt dat de OMON in deze computerclub een inval heeft gedaan waarbij de mensen werden geslagen en er 1 persoon werd gedood, is het merkwaardig dat u hiervan niet op de hoogte bent.

Op basis van deze vaststellingen wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen als zou u tijdens de door u opgegeven periode in Atchoi-Martan hebben verbleven, ondermijnd.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen inzake uw vluchtroute van Rusland naar België.

U verklaart (CGVS p. 4-5) dat u bij grenscontroles tijdens uw rit naar België in de minibus bleef zitten, dat u niet verborgen zat in deze minibus, dat de politie of de douane u in de bus niet kwamen controleren, dat de passeur uitstapte en alles uitlegde aan de agenten - maar u weet niet wat - en maakte dat jullie konden doorrijden, maar u weet niet hoe hij dit regelde.

U stelt dat de passeur uw internationaal paspoort in zijn bezit had, dat er geen visum in stond, dat hij tijdens een controle paspoorten voorlegde maar u weet niet of dit uw paspoort was.

U stelt verder dat u uw internationaal paspoort bij aankomst in België niet terugkreeg van de passeur omdat u het hier niet mocht tonen. U weet echter niet waarom u uw internationaal paspoort hier niet mag voorleggen.

Deze verklaringen zijn weinig waarschijnlijk.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt immers dat er bij binnenkomst van de Europese Unie strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat, en dit op strikt individuele wijze, om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen.

Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u met betrekking tot de reis naar België geen informatie kan geven over hoe u de grenscontroles passeerde, noch over welke reisdocumenten er werden aangewend, noch waarom u een belangrijk document als uw internationaal paspoort niet terug kreeg.

Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u inzake uw vlucht vanuit Rusland naar België niet één van de door u gepasseerde landen kan noemen. Uw verklaring dat u niet aan een raampje zat en dat u veel sliep, is niet afdoende. U maakt niet aannemelijk dat u niet meer informatie kan geven over uw reisweg. Hier kan nog worden opgemerkt dat u niet het minste bewijsstuk van uw beweerde vluchtroute kan aanbrengen.

Door uw houding laat u niet toe de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen.

Bijgevolg geeft u de Belgische autoriteiten niet de kans om in uw hoofde een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade vast te stellen.

Uw rijbewijs toont niet aan als zou u continu en permanent tijdens de door u opgegeven periode in Tsjetsjenië hebben verbleven. Het bevat verder enkel persoonlijke identiteitsgegevens.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten

anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.”

4.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 20 november 2008 een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Hij verklaart dat hij zijn internationaal paspoort pas heeft kunnen bekomen door geld toe te stoppen aan een derde persoon.

Hij laat gelden dat de gebeurtenissen in Atchoi-Martan waaromtrent hij bevestigd werd, slechts details betreffen, waarvan de onwetendheid niet kan leiden tot het besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn herkomst uit dit dorp. Hij wijst er op dat sommige van deze gebeurtenissen dateren van vijf jaar geleden.

Hij blijft tenslotte bij zijn verklaringen omtrent zijn reisroute naar België.

4.2. De Raad merkt op dat hij inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze bedoeld in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980, beschikt over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuwe beoordeling onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Wat verzoeker betreft, leest de Raad in het administratief dossier dat verzoeker verklaarde zijn paspoort zelf te hebben afgehaald bij de bevoegde autoriteiten van zijn land van herkomst (zie verhoorverslag van 13 maart 2008, p. 5).

Verzoekers bewering in zijn verzoekschrift vindt dan ook geen steun in het administratief dossier.

De Raad schaaft zich derhalve achter de motivering van de bestreden beslissing die stelt dat

“De vaststelling dat u persoonlijk contact opnam met de autoriteiten terwijl u volgens uw verklaringen ondergedoken leefde, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees.”.

Ook de motivering van de bestreden beslissing dat *“Aangezien u toen een internationaal paspoort bewam is het bijgevolg compleet ongeloofwaardig dat u zou gevestigd worden door de Russische autoriteiten.”* maakt de Raad tot de zijne.

Verzoeker beweert immers vervolgd te worden op verdenking informatie te hebben over één van de meest ingrijpende terroristische aanslagen in de recente geschiedenis van de Russische Federatie, de gijzeling in het Nord-Ost theater in Moskou.

De Raad stelt vast dat de gebeurtenissen waarnaar verzoeker gevraagd werd, zo ingrijpend van aard zijn, dat ze, indien hij werkelijk op het tijdstip van plaatsvinden ervan in Atchoi-Martan verbleef, zoals hij beweert, niet aan zijn aandacht ontsnapt kunnen zijn. Aangezien verzoeker van deze gebeurtenissen niet op de hoogte is, kan geen geloof worden gehecht aan zijn recent verblijf in Atchoi-Martan.

Bovendien is het zo dat redelijkerwijs verwacht kan worden dat bepalende ervaringen in iemands leven dermate in het geheugen gegrift staan dat deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven.

De bestreden beslissing stelt ten slotte terecht dat verzoekers verklaringen over zijn reisweg ongeloofwaardig zijn in het licht van de informatie aanwezig in het administratief dossier.

In acht genomen wat voorafgaat, besloot de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat aan verzoekers asielrelaas geen geloof kan worden gehecht; een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals vervat in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

5.1. Verzoeker stelt in ondergeschikte orde dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, b en c van de voormelde wet van 15 december 1980.

5.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn loutere bewering geenszins uitwerkt in zijn verzoekschrift.

De Raad beschikt zelf over geen aanwijzingen die de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker zou rechtvaardigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 12 februari 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. P. BREYNE,	toegevoegd griffier.
-----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.